

VISIEMS MUMS DAVĖ

Vidutiniškai

Eilės ir muzika Onos Stankienės

Am Fm E

Vi-siems mums da - vė Die-vas vie-no-dai gi - mi-mą, gy - ve - ni-mą ir mir-tį juo-đą, kū-dī-kio verks-mą,

Am E Am Fm

gro-žį jau-nys-tės, ke-lią ir žvaigž-dę ne-pa-si-klys-ti. Tik ar vie-no-dai do-va-nai Die-vo at-ve-riam šir-dį

E Am E

ir ne-pa-klys-tam, lie-kam be mo - ti-nos, lie-kam be tė - vo mirš-tam, kaip gė lės skau-džiai nu-vys-tam.

A Dm G C F Dm

At-siun-tė Die-vas vi-siems vie-no-dai, kad su - žy-dė-tų gė-lės ir so-dai, žel-me-niui aug-ti - spin-du-lį sau-lės

E Am A Dm G

at-siun-tė Die-vas iš sa-vo pa-sau-lio. At-siun-tė Mei - lę, Ti - kė - ji-mą, Vil - tį, žo-dį į šir - dį -

C F Dm E Am

šir-dim pra-bil - ti. Dai-ną-lai-min-gam, gies-mę-pa-guo-dai vi-siems mums da - vė Die-vas vie-no - dai.

1. Visiems mums davė Dievas vienodai
Gimimą, gyvenimą ir mirtį juodą,
Kūdikio verksmą, grožį jaunystės,
Kelią ir žvaigždę nepasiklysti.

Tik ar vienodai dovanai Dievo
Atveriam širdį ir nepaklystam,
Liekam be motinos, liekam be tėvo,
Mirštam, kaip gėlės, skaudžiai nuvystam.

Atsiuntė Dievas visiems vienodai,
Kad sužydėtų gėlės ir sodai,
Želmeniui augti - spindulį saulės
Atsiuntė Dievas iš savo pasaulio.

Atsiuntė Meilę, Tikėjimą, Viltį,
Žodį į širdį - širdim prabilti,
Dainą - laimingam, giesmę - paguodai
Visiems mums davė Dievas vienodai.

2. Meilę sutrypę, pyktį pasėję
Džiūstam ir lūžtam, kaip medžiai be vėjo
Niekam neduodam, nieko neprašom
Savo pasaulį juodai nudažom.

Kas negyvena, tas nesuklysta
Nesužydėjęs niekad nevysta,
Jei tik pažintum Dievo pasaulį
Niekad netemtų gyvenimo saulė.

Davė mums Dievas visiems vienodai
Žydi žaliuoja gėlės ir sodai,
Skausmo ir džiaugsmo davė po lygiai
Supam lyg kūdikį rūpesčių vygę.

Meilė iš Dievo visiems vienoda
Malda į širdį smelkias paguoda,
Klumpam ir kylam šitam pasauly
Kol nenusileidžia gyvenimo saulė.